

отъ Западъ. Двама-та съѣзници, ако и да неможяхъ да прѣвземѣтъ Цариградъ, нѣ завладѣхъ по-голямъ-тъ часть отъ Французско-то царство. Въ тоя бой Асѣнь ся показа малко дѣятеленъ, защото прѣд-виждаше, че ако ся прѣвземе Цариградъ и да ся испѣдятъ Французи-ти, то на мѣсто-то имъ щѣтъ ся намѣстятъ Гърци-ти, които никога не сѣ были върни на Българи-ты; заради това най-сѣтнѣ ся раздѣли отъ Ватаса и зе дъщерѣ си да посѣди малко при него. А откакъ си отиде Асѣнева-та дъщеря при бащѣ си, породихъ ся измежду Гърцы и Българи распри, които достигнахъ до разваляне на съѣзный имъ договоръ. Тогази Асѣнь ся остави съ-всѣмъ отъ боя и отиде заедно съ дъщерѣ си въ Търново. Кога ся научихъ Французи-ти за оттегля-ване-то на Асѣня отъ Гърцы-ты, молихъ го да имъ иде на помощъ, за да неоставатъ Гърцы-ты да ся усилятъ въ Европѣ. Асѣнь ся склонилъ и отиде да помага на Французы-ты, нѣ на-скоро ся върна пакъ въ столицѣ-тъ си, кога ненадѣйно му стигна извѣ-стіе за смърть-тъ на женѣ му, на сына му и на Па-триарха въ Търново. А послѣ, защото Елена много скѣрбеше за раздѣлане-то отъ мѣжя си, баща ѝ проводи посланикъ до Ватаса за да ся емиратъ и даде пакъ дъщерѣ си на сына му. Въ сѣщѣ-тъ годинѣ (1237) Асѣнь зе за вторѣ женѣ Иринѣ, Кюръ-Тодаровѣ дъщерѣ; тогази отпусти бащѣ ѝ отъ робство-то и проводи го въ Епирско-то кралство да живѣе при брата си Мануила. Слѣдъ това Асѣнь